

Hwa To

Enige tijd geleden wees S. M. Huismans, huisarts te Sneek en lid van onze vereniging, ons op het nog altijd voortbestaan van het Hwa To Centrum voor Chinese Geneeskunde van de Faculteit der Medische Wetenschappen van de Rijksuniversiteit Groningen. Om zijn bevindingen te ondersteunen zond hij ons een folder waarin een en ander uit de doeken werd gedaan. Navraag bij de universiteit leerde dat het allemaal niet zo'n vaart liep met het centrum en dat het min of meer tot de periferie van de medische faculteit behoorde, redenen om er niet teveel aandacht aan te besteden. Het centrum werd in 1987 opgericht op initiatief van de toenmalige directeur van de Faculteit Tandheelkunde, H. Termeulen, en draagt de naam van een Chinese 'arts' die rond 200 na chr., naar het schijnt, anesthesie bedreef met behulp van acupunctuur. De medewerkers houden zich niet alleen bezig met het betere naaldwerk, maar ook met de bereiding van traditionele Chinese kruidenmengsels, voor welk doel men de beschikking heeft over een eigen apotheek

Wie schetst onze verbazing toen we in *Triakel 3*, 2003, het onvolprezen huisorgaan van het Academisch Ziekenhuis Groningen en de Faculteit der Medische Wetenschappen, een artikel, getiteld 'Hwa To Tussen droom en realiteit' aantreffen van wel drie pagina's van Huup Dassen en Pek van Andel, waarin ontstaan en werkzaamheden van het centrum beschreven worden. Alleen een kniesoor zal zeuren over het feit dat de schrijvers twee verschillende transcripties in hun stuk hanteren, namelijk 'Hwa To' en 'Huang Di Nei Jing' in plaats van Hwang-ti nei-tjing (i.e. 'De canon van de geneeskunde') of, andersom, Hua Do. Het venijn zit echter, zoals gewoonlijk, in de staart, die hier bestaat uit 'Yin, Yang, Qi en Vijf Elementen', een expose van Dassen van de traditionele Chinese geneeskunde. Enkele citaten: "Acupunctuur is vooral bekend geworden door de goede resultaten bij pijnbestrijding, maar er kunnen veel meer aan-

doeningen behandeld worden." Dat laatste is natuurlijk een waarheid als een koe, maar we gaan er liever van uit dat een omissie Dassen parten heeft gespeeld en dat het woord 'mee' voor het woord 'behandeld' hier ten onrechte is weggefallen. "De Wereldgezondheidsorganisatie heeft een lijst gepubliceerd van ziektes waarvan onomstotelijk vast staat dat zij met acupunctuur te genezen zijn. Een andere belangrijke pijler van de Chinese geneeskunde is de kruidengeneeskunde. Door het samenvoegen van verschillende kruiden kan een kruidenformule worden samengesteld, die precies op de patient is afgestemd en kunnen verschillende aandoeeningen effectief worden bestreden. De Chinese kruidengeneeskunde heeft zich in de loop der eeuwen ontwikkeld tot een volwaardig wetenschappelijk systeem."

Als de Rijksuniversiteit Groningen zo'n Hwa To Centrum duldt, is het volgens ons de hoogste tijd voor een Lysenko-instituut aan de Landbouwuniversiteit Wageningen en een hoogleraar creationisme aan de Faculteit Biologie van de Universiteit Leiden. ●

Persoonsgebonden budget nu ook te besteden aan kwakzalverij

Onlangs bepaalde het College voor Zorgverzekeringen CVZ dat alternatieve geneeswijzen en behandelmethoden die tot recent per definitie niet uit de persoonsgebonden budgetten (PGB's) vergoed konden nu soms toch als verzekerde zorg gaan gelden. Het CVZ zal dat voortaan per geval gaan beoordelen. Dit bericht viel te lezen in de Nieuwsbrief *Persoonsgebonden Budget* van de Sociale Verzekerings Bank SVB, van juli 2003.

Deze praktijk sluit mooi en naadloos aan bij de fiscale aftrekbaarheid van kostbare maar slechte eetgewoonten als het Moermandieet en Houtsmullerdieet, die ook nog altijd overeind is gebleven in een tijd waarin zo veel aftrekposten sneuvelden. ●

● Kort ●

Homeopathisch arts door tuchtrechter uit artsenberoep gezet

Een hardnekkig recidiverend homeopathisch arts uit Zoetermeer werd in april 2003 door het medisch tuchtcollege uit zijn beroep gezet en definitief geschrapt uit het BIG-register. De man waren al meermalen tuchtrechtelijke maatregelen opgelegd, variërend van waarschuwing, berisping tot schorsing. Ook was hij al eens door de strafrechter veroordeeld. Nu werd hij namens enige patiënten wegens een reeks kwesties door twee inspecteurs aange-

klaagd. In de huidige procedure ging het o.a. om een erotisch getinte relatie met een 16-jarige patiënte, om frauduleus hoge rekeningen en om grove onkunde, zoals bleek uit zijn toepassing van de in homeopathische kring populaire 'eigenbloedtherapie'. Daarbij wordt bloed afgenomen, dat wordt bewerkt met een voor de patiënt onbekend middel en daarna weer ingespoten. Op deze wijze behandelde hij o.m. steenpuisten. 'Bij het vee zijn daar resultaten mee', aldus de homeopathisch arts. De man was ook huisarts. (Bron: *De Volkskrant*, 18 april 2003).

'Meer Licht!' (Goethe). Tekening van Jordaan op de voorpagina van het Maandblad tegen de Kwakzalverij. 62:1, januari 1942

Het jaarverslag 2002 van het BIG register vermeldde dat er in dat jaar geen enkele definitieve ontzegging had plaatsgevonden en de medische tuchtraden beklaagden zich erover dat de Inspectie zo weinig zaken aanbracht. Hier is kennelijk een uitzondering met gelukkige afloop te melden. Medische fouten worden door gewone artsen vooral incidenteel gemaakt, door een black-out, door te grote drukte, door persoonlijke problemen e.d. Het vaak voorkomende recidivisme dat bij alternatieve artsen wordt gezien is uiteraard verklaarbaar door hun vasthouden aan zonderlinge opvattingen: 'Thy sin is not accidental, but a trade' (Shakespeare). Hiermee kan in het tuchtrecht en de praktijk van de IGZ te weinig rekening worden gehouden. Na een veroordeling door de tuchtrechter hervat de alternatieve arts meestal ongebroken zijn praktijk en niemand die er op let. Een bekend voorbeeld hiervan is ook de arts B. uit Haarzuilens, die - na eerder een half jaar geschorst te zijn geweest - betrokken was bij de 'behandeling' van Sylvia Millecam, aan wie hij vertelde dat ze geen kanker had. Het is te hopen dat er bij de evaluatie van de wet BIG, die dit jaar parlementair gaat plaatsvinden, op een verbetering van het tuchtrecht in dit opzicht wordt aangedrongen. ●

'Jongen, jij eindigt nog eens in Zutphen!'

Wijlen prof. De Bruijne, kinderarts, werd in 1965 de eerste hoogleraar neonatologie in ons land en had zijn afdeling in de Amsterdamse Vrouwenkliniek binnen het Wilhelmina Gasthuis. Zijn reputatie was groot en zo werd hij in consult geroepen toen de pasgeboren prins Willem Alexander kort na zijn geboorte ademhalingsproblemen ontwikkelde. Het liep goed af, maar het zou het prinsje in Amsterdamse

neonatologische kringen geruime tijd de bijnaam Willem de Hijger bezorgen. Als De Bruijne destijds een arts-assistent op een fout betrapte, dan placht hij te waarschuwen: 'Jongen, als jij zo door gaat, dan eindig je nog eens in Zutphen!'. Thans heeft dit door De Bruine als zeer afschrikwekkend beschouwde perspectief veel van zijn angstwekkendheid verloren, want het plaatselijke ziekenhuis 't Spitaal heeft voortreffelijke specialisten en de woonomgeving is er zeer aantrekkelijk.

Het is dan ook een tragedie dat zich uitgerekend te Zutphen recent een kwakzalver heeft gevestigd, die zijn komst vergezeld liet gaan van uitgebreide en schaamteloze interviews in de provinciale pers, waarbij hij aan het eind zelfs zijn 06-nummer gaf! Wij doelen hier op ene Ron Velthuis, arts voor chelatietherapie, die na zes jaar 'stage' en opleiding in Amsterdam en Amstelveen, nu voor zichzelf gaat beginnen. In het interview (18 april 2003, o.a. *NHD*) bazelt de man onbekommerd over de reeds lang achterhaalde theorie over het mobiliseren van kalk uit de vernauwde vaatwand, waarna het vat enorm veel wijder wordt. De interviewster Kitty van Gerven schrijft alles kritiekloos neer en beperkt zich tot te mededeling dat 'de reguliere geneeskunde zich op het standpunt stelt, dat chelatietherapie geen effect heeft bij aderverkalking'. Dat is wel erg mager uitgedrukt: keer op keer verschijnen er meta-analyses van gepubliceerd onderzoek waaruit blijkt dat de therapie waardeloos is en alleen de gesubsidieerde homeopaten van het Amerikaanse NCCAM doen nog onderzoek naar die kwakzalverij. Ron Velthuis ('Er zijn inmiddels in Nederland 12 privé-klinieken waar de therapie wordt gegeven') kan intussen onbelemmerd reclame maken: 'preventief cheleren is ook erg nuttig, sommigen worden geheel klachtenvrij als ze naast de infusen ook multivitaminen slikken en bijwerkingen zijn er niet als de behandeling door een ervaren arts wordt uitgevoerd, etc.'. De kop van het artikel luidde: 'Even ontkalken een bittere noodzaak'. De Raad voor de Journalistiek heeft toch wel journalisten voor mindere vergrijpen veroordeeld dan deze Kitty van Gerven, die niet inziet dat zij met een kwakzalver te maken heeft. Wie bindt de kat de bel aan?

Overigens heeft de Inspectie voor de Gezondheidszorg naar verluidt inmiddels een goed gesprek gevoerd met Velthuis. ●

Urinetherapie: waarin een ontwikkelingsland voor kan lopen

Terwijl in ons land het drinken van de eigen ochtendurine nog hier en daar krachtig wordt gepropageerd, heeft men volgens onderstaand aan Stephen Barretts nieuwsbrief van 18 maart 2002 ontleende bericht in Kameroen andere inzichten.

‘Cameroon health official warns against “urine therapy.” Cameroon’s health minister, Urbain Olanguena Awono, has warned that drinking urine may not be good for people’s health. In a public statement, he said: “Given the risks of toxicity associated in the short, medium and long term with ingesting urine, the health ministry advises against the consumption of urine and invites those who promote the practice to cease doing so forthwith or risk prosecution.”’ ● C.R.

Helpen Abs pijn te stoppen

Schenken voor het goede doel is van oudsher een van de betere trekken van de Nederlandse volksaard. Wij hebben er dan ook alle vertrouwen in dat de behandeling van Ab Luchies uit Hollandscheveld wel gefinancierd zal kunnen worden. Want wat is het geval? In *d’Ollandseveld*, maandblad voor Groot-Hollandscheveld, van oktober 2002 stond de schrijnende ziekte-

geschiedenis vermeld van de 39-jarige Luchies, die reeds van jongsaf aan rugklachten heeft, die hem in de WAO deden belanden. Ziekenhuizen konden hem niet helpen en ‘ook na zijn trouwen hield hij veel pijn’. Eens lekker ravotten met zijn kinderen: het was voor deze jonge vader, die altijd maar pijn heeft, niet weggelegd. Toen de familie Luchies dan ook in april van 2002 een artikel in de *Hoogeveensche Courant* las waarin melding werd gemaakt van de door enkele Hoogeveners opgerichte STICHTING STOP DE PIJN, toen aarzelde zij dan ook niet hiermee contact op te nemen. De genoemde stichting zamelt geld in om mensen met chronische pijnklachten financieel te ondersteunen, zodat zij een kostbare (laser)behandeling in het buitenland kunnen ondergaan. De weldoener die deze behandeling aanbiedt is ene Dr. Abbink uit Duitsland (www.dr-abbink.de). Ab Luchies is er al een keer geweest en jawel, hij blijkt in aanmerking te komen voor deze therapie. De kosten ervan bedragen 10.000 Euro en deze gaat de Stichting Stop de Pijn nu inzamelen. Abbink heeft reeds vierduizend mensen op deze wijze geopereerd in dertien jaar, hoofdzakelijk Nederlanders. Het artikel eindigt met vermelding van een gironummer waarop geld gestort kan worden o.v.v. *Ab moet naar Abbink*. Enkele bedrijven hebben reeds een flinke donatie toegezegd. ●